

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una realitat silenciada

Vivim en un món globalitzat, on tot es mou a gran velocitat: les persones, les mercaderies, les notícies... Tot s'accelera, també l'anhel de guanyar diners a costa del que sigui, fins al punt de perdre els escrúpols i considerar les persones una mera mercaderia. Tenim molts exemples extrems d'aquesta manca d'estimació i sensibilitat cap a l'ésser humà. L'explotació i el tràfic de persones n'és un exemple i és una trista realitat, que de vegades no volem veure.

Segons l'Oficina de les Nacions Unides contra les Drogues i el Crim Organitzat, hi ha diverses formes d'explotació humana que vulneren els drets fonamentals de les persones: la mendicitat, els matrimonis forçats o fraudulents, el tràfic d'òrgans...; però l'explotació sexual, conjuntament amb l'explotació laboral, és la més estesa.

La prostitució i el turisme sexual són el segon negoci del món pels diners que mou, després del tràfic de drogues, segons l'Oficina de les Nacions Unides. El mercadeig amb éssers humans és una activitat econòmica il·legal, que sovint observem des de la distància, tot i que la tenim molt a prop. Tristament hi ha un gran silenci sobre aquest gran dra-

ma que afecta directament moltes persones, però que, en realitat, afecta també tota la societat.

L'explotació sexual és difícil d'identificar perquè estem parlant de persones, la majoria dones, que han estat captades i forçades a exercir la prostitució sota amenaces, ús de la força o altres formes de coacció que posen en perill la pròpia vida o la dels familiars. Per això, a les víctimes els és molt di-

fícil expressar i explicar la situació que pateixen. Es calcula que, a la ciutat de Barcelona, el 90% de les dones que exerceixen la prostitució són immigrants, la majoria víctimes potencials del tràfic d'éssers humans. Moltes malviuen pels carrers, les carreteres i els pisos de tota la ciutat, on es fa encara més difícil l'accés i la detecció d'explotació.

Malgrat aquesta crua realitat, vull destacar i agrair la gran tasca que fan, de

manera discreta i tenaç, les entitats d'Església especialitzades a atendre aquest col·lectiu, com és el cas de la congregació de les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor i les Germanes Adoratrius. Fa uns trenta anys que aquestes institucions atenen dones que viuen en contextos de prostitució i/o que són víctimes de tràfic amb fins d'explotació sexual.

No és una missió fàcil, però treballen per la construcció d'espais d'acollida, de protecció i de promoció humana que afavoreixin l'autonomia, la llibertat, realització personal i integració a nivell social i laboral d'aquestes germanes nostres. Treballen també en la transformació de les estructures socials que generen exclusió, injustícia, estigmatització i explotació, realitzant accions de denúncia i de sensibilització sobre la seva situació.

Benvolguts germans i germanes, cal que aquesta realitat silenciada ens sacsegi i commogui. Cal que, en la mesura que puguem, no siguem còmplices d'aquest silenci. Fem que les víctimes de qualsevol tipus d'explotació no visquin més en la foscor. Donem-los llum i esperança.

ACTUALITAT

Inici del centenari de la Institució Teresiana a Catalunya

El divendres 11 de gener, al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), va tenir lloc l'acte inaugural del centenari de la presència de la Institució Teresiana a Catalunya. Van introduir l'acte Pilar Álvarez i Xavier Toda, presidents de les Associacions de la Institució Teresiana a Catalunya, i a continuació es van presentar les següents comunicacions: «Una acadèmia singular: un estil de vida i de presència», per Margarita Bar-
tolomé; «Una comunitat educativa amb vocació transformadora», per M. Dolores Va-

lencia; «L'horitzó d'una acció sociocultural», per Carmina Gómez. Va cloure l'acte la directora de la Institució Teresiana a Espanya, Camino Cañón, que apareix a la fotografia. Entre els diversos assistents a l'acte hi havia el cardenal Omella, acompanyat del bisbe auxiliar Antoni Vadell; el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Marcel·lí Joan, i molts amics i simpatitzants d'aquesta institució. El grup vocal Lotus Octet va tenir cura de la part musical de l'acte, que va acabar amb el cant del *Virolai*.

ENTREVISTA

Treballar per la unitat

MONTSERRAT PUIGDELLÍVOL

Del 18 al 25 de gener se celebra una nova Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians —i ja se n'han fet 24—, en el decurs de la qual a parròquies, moviments i comunitats de vida consagrada es prega per la unitat i es participa en les celebracions que organitzen comunitats d'altres confessions cristianes. Aquest any, la celebració, a la qual hi van participar representants de diverses confessions cristianes a la catedral de Barcelona, la va presidir divendres Mons. Sergi Gordo. El setembre passat, la Montserrat Puigdel·lívól va ser nomenada directora del Secretariat diocesà d'Ecumenisme de l'Arquebisbat de Barcelona, després de prop de 25 anys a càrrec de la secretaria tècnica de la Delegació diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses.

Com es viu avui l'ecumenisme a Catalunya?

L'ecumenisme a Espanya va començar per Catalunya. Té fortes arrels, basades en una bona amistat i unes excel·lents relacions, la qual cosa ajuda a l'hora d'establir col·laboracions i treballar en projectes comuns que fa anys que tenim.

Arribarem a viure una celebració de l'Ecumenisme conjunta de les diferents esglésies cristianes?

Aquest és el desig. L'ecumenisme és estimar i conèixer els altres germans cristians. Si encara hi ha reticències no són per l'edat ni per la ideologia; provenen d'un catolicisme i altres confessions molt tancats.

Quins objectius et proposes?

El camí proposat pels grans ecumenistes del segle XX: «La unitat com Crist la vol i pels camins que Ell mateix indiqui...». Aquest curs, treballarem en sintonia amb el nou pla pastoral SORTIM, especialment l'eix de la fraternitat. També volem potenciar l'ecumenisme com el presenta el decret *Ut Unum Sint* als arxiprestats i a les parròquies; continuar amb el treball de diàleg i col·laboració amb totes les confessions cristianes i donar resposta a les qüestions ecumèniques que ens presenten les parròquies.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Té sentit i val la pena

Va ser l'acte de presentació d'un llibre sobre uns mestres i professors que destacaren com a educadors. Un acte que perdria bona part del sentit si els assistents el convertien només en un record. Esguardar la personalitat i l'obra d'aquells mestres no és només mirar enrere, sinó que ha d'esperonar a anar més a fons; personalment i col·lectiva. No són un paisatge esplendorós que hom contempla en girar la vista enrere, sinó també, i sobretot, un compromís per al nostre present. Es troben a l'arrel d'una tradició educativa que ha configurat la trajectòria vital dels qui estem convençuts que l'educació és un projecte de vida global. Aquests mestres van configurar uns projectes educatius que volien fer de tots els moments de la vida de les persones un espai de creixement i d'humanització. Van deixar una empremta a l'escola i en els marcs educatius en el lleure, que no s'haurien de negligir mai: el convenciment, profundament assumit, que la veritable obra educativa és fruit de l'acció continuada, dia rere dia; que el creixement humà no només necessita instructors, sinó també mestres; que el fruit de la plenitud humana no són les coses que se saben o es diuen, sinó

les coses que s'estimen. Educar no és només instruir sinó també estimar la natura, les persones, el país, l'Església... Tot allò que fa que l'acció humana tingui gruix i densitat.

La vida d'aquests mestres va ser una vida de servei als deixebles perquè assolissin la plenitud i la dignitat en la fidelitat a les conviccions personals. «El deixeble no és més que el mestre; però tot deixeble, un cop instruït, serà com el seu mestre» (*Lc 6,40*). Aquesta és l'herència que s'ha mantingut viva en les escoles, en els centres d'esplai i en els agrupaments escoltes. Arreu trobem els fruits d'aquestes propostes d'educació, d'aquestes propostes de vida. Propostes que han transmès aquest esperit de treball concret que sap que té sentit i val la pena superar-se.

Les persones troben sentit a les seves vides i les fan esdevenir fecundes només quan troben tasques concretes i abastables, que els permeten esmerçar les capacitats pròpies en projectes de servei. No necessiten paraules sinó camins. Camins que els permetin ser protagonistes, camins que els proposin un horitzó i no el simple fer i desfer per passar l'estona.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Revolución del servicio»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

De la mano de María, a la escucha de su sí, miles de jóvenes del mundo se disponen a participar en la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) en Panamá. Jóvenes de nuestras diócesis se reunirán en Mataró los días 26 y 27 de enero para unirse a este evento especial.

El himno de la Jornada se inspira en el asentimiento de la Madre: «Hágase en mí según tu palabra» (*Lc 1,38*). El canto nos prepara a dejarnos transformar por Dios y a estar «disponibles a salir, con alegría, fe y vocación».

Como comunidad peregrina que, con el Señor y en la Iglesia, camina hacia la plenitud del encuentro con Dios. Todos podemos dejarnos contagiar por la fuerza de los jóvenes. Leamos el men-

saje del Papa como dirigido a cada uno de nosotros.

Todos estamos invitados a vivir la *revolución del servicio*, llamados a salir de nosotros mismos y a ponernos al servicio de los hermanos. «Nuestra vida sólo encuentra significado en el servicio a Dios y a los demás.»

Gozosos, acojamos las palabras de Francisco: «Anímense a entrar cada uno en su interior y decirle a Dios: ¿Qué es lo que quieres de mí? Dejen que el Señor les hable, y verán su vida transformada y colmada de alegría.»

Con María, exultemos en el Señor y agradezcamos sus dones. Con la ayuda de la Madre repitamos alegres: Estamos dispuestos, ¡salgamos!, como nos pide el Plan Pastoral de la diócesis de Barcelona.

Lectures de la missa diària i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Idefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Divendres [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

26. □ Dissabte [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela Mèric (1470-1540), vg., fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor». Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalén no desconsaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.

Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiembale en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos:

Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.

Noces de Canà: sagrament d'alegria, compromís i entrega

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Un cop més, la litúrgia ens adreça a un altre evangelista. Aquesta vegada llegim sant Joan, a qui es va equiparar simbòlicament amb l'àliga, per la profunditat de la seva predicació cristiana.

I és amb esguard d'àliga que l'Església ens convida a llegir i rellegir el primer signe de Crist a Canà de Galilea. L'evangelista no vol que ens entretinguem gaire en els detalls anecdòtics del primer miracle fet per Jesús. L'autor evangèlic ens presenta davant el Projecte de Déu Pare: l'Hora de Jesús. I tot està en funció d'aquest Projecte i d'aquesta Hora. Déu vol salvar la humanitat; Jesús anhela aquesta salvació. És més, la vol dur a terme i només hi ha una via: l'absolut abandonament a la voluntat del Pare.

Les noccs de Canà, doncs, deixen un doble regust: dolç i amarg alhora. Deixen un regust dolç, perquè el Pare etern vol unir-se amb tots els creients com l'espos s'uneix a l'esposa. Les noccs acostumen a ser un moment bell, evocador, ple d'esperances i promeses. La joventut és una època de la vida on tot és expectativa i il·lusió. Déu Pare ens vol rescatar del pecat, introduir-nos en la seva llum intangible i enèrgica, omnipotent, plena de secrets que ens entusiasmen.

Ara bé, les noccs ens deixen també un regust amarg perquè per entrar en la comunió de vida i amor de Déu, cal que algú ens rescati del pecat moral i la negativitat. I aï entra l'Hora de Jesús, que inclou Passió i Creu. L'amor esponsal de Déu no és només festa i alegria, suposa també moments de màxim lliurament i de compromís, fins a l'extrem d'un Amor que se sacrifica perquè nosaltres tinguem aquesta vida. I Jesucrist és qui ho farà *pro nobis*, per nosaltres.

Activitats del cardenal Omella

Dimecres 23 (13 h). Presidirà l'acte de clausura de les Jornades de Castell- daura i participarà en la sessió «¡Sal- gamos con alegría!».

Diumenge 27 (12.30 h). Celebrarà l'Eucaristia a la basílica de Santa Maria de Mataró, amb motiu de la trobada organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut, per seguir la JMJ que tindrà lloc a Panamà. **A les 17 h,** celebrarà l'Eucaristia en el 75 aniversari de Càritas Diocesana de Barcelona, a la basílica de la Sagrada Família.

Actes

«Pare nostre. La Vida consagrada, presència de l'amor de Déu». El dissabte 2 de febrer, a les 12 h, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barce-

lona, presidirà l'Eucaristia amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, a la Catedral de Barcelona.

Trobar-nos els diferents carismes suscitats per l'Esperit Sant en bé del poble de Déu, al voltant del nostre pastor diocesà, fa visible la comunió i la necessària complementarietat entre tots.

La Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona, juntament amb la Unió de Religiosos de Catalunya, us convidem a unir-vos a aquesta celebració.

Trobada diocesana de Pastoral de la Salut. Dissabte 26 de gener (9.30-13.30 h), a l'Hospital Sant Rafael (pg. Vall d'Hebron, 107-117). Enguany, coincidint amb el lema de la Jornada del Maltal «Doneu de franc allò que de franc heu rebut», aprofundirem en la qüestió del voluntariat i la pastoral de la salut. Informació i inscripcions: t. 933 171 597.

XI Jornades bíbliques «Hágase en mí según tu palabra». Del 25 al 27 de enero, organizadas por l'Escola d'Animació Bíblica de Barcelona y la pquia. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Informació: www.medallamiraculosa.org

Acto en memoria y homenaje a Javier Velasco. Sábado 26 de enero (17 h), en la Casa de l'Església del Bisbat de Sant Feliu (c/ Armenteres, 35). Presi-

drà Mons. Agustí Cortés, obispo de Sant Feliu.

Cafè teològic a la Basílica de la Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 27 de gener (19.30 h), amb el tema «L'eutanàsia», a càrrec de Manuel Silva, membre de la Comissió executiva d'e-Cristians.

Sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 21 de gener (19 h), amb Milagros Pérez Oliva, periodista d'El País, moderada per Òscar Bardají. A l'Auditori de la FJM (c/ València 244, 1r).

XXV Cicle de Música per la Solidaritat. Dissabte 26 de gener (20 h), la Coral Sant Jordi, sota la direcció d'Oriol Castanyer, interpretarà obres de Giovanni Pierluigi de Palestrina, Tomás Luis de Victoria, Félix Mendelssohn, Benjamín Britten, Franz Biebl, Josep Ollé, Josep Lluís Guzmán, Lluís Mollet, Josep Vila i Enric Morera. A la parròquia de Santa Maria del Remei (pl. Concòrdia, 1). Aportació solidària: 6 euros. Organitza: Ass. per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

Cicle de Cantates Solidàries de Bach. Dissabte 26 de gener (20.15 h), Cantata BWV 62 *Nun komm, der Heiden Heiland*, pel Conjunt Instrumental del Conservatori de Badalona i solistes, amb direcció de Jordi Montoliu. A l'es-

glésia dels pares carmelites de Badalona (c/ Sant Miquel, 44). Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

Publicacions

La fulla dels diumenges, de Gemma Morató i Sendra, OP.

Ens plau presentar aquest llibre de 206 pàgines, editat per l'Arquebisbat de Barcelona en la col·lecció «Tots recordem». Aquesta obra prové de la tesi doctoral en periodisme «Full Dominical de Barcelona. Una aproximació a la seva història (1891-1991)». La germana Gemma Morató (Reus, 1972) és dominica de la Presentació, doctora en humanitats per la UIC, llicenciada en periodisme per la UPF, màster en teologia moral per la Facultat de Teologia de Catalunya. Actualment dirigeix una petita residència universitària al centre de Barcelona. Es pot adquirir a l'oficina de premsa de l'Arquebisbat de Barcelona (c/ Bisbe 5, 4a planta, t. 932 701 013).

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Una realitat silenciada

Vivimos en un mundo globalizado, donde todo se mueve a gran velocidad: las personas, las mercancías, las noticias... Todo se acelera, también el anhelo de ganar dinero a costa de lo que sea, hasta el punto de perder los escrúpulos y considerar a las personas una mera mercancía. Tenemos muchos ejemplos extremos de esta falta de estima y sensibilidad hacia el ser humano. La explotación y el tráfico de personas es un ejemplo y una triste realidad, que a veces no queremos ver.

Según la Oficina de las Naciones Unidas contra las Drogas y el Crimen Organizado, existen diversas formas de explotación humana que vulneran los derechos fundamentales de las

personas: la mendicidad, los matrimonios forzados o fraudulentos, el tráfico de órganos...; pero la explotación sexual, conjuntamente con la explotación laboral, es la más extendida.

La prostitución y el turismo sexual son el segundo negocio del mundo por el dinero que mueve, después del tráfico de drogas, según la Oficina de las Naciones Unidas. El mercadeo con seres humanos es una actividad económica ilegal, que a menudo observamos desde la distancia, aunque la tenemos muy cerca. Tristemente hay un gran silencio sobre este gran drama que afecta directamente a muchas personas, pero que, en realidad, también afecta a toda la sociedad.

La explotación sexual es difícil de identificar porque estamos hablando de personas, la mayoría mujeres, que han sido captadas y forzadas a ejercer la prostitución bajo amenazas, el uso de la fuerza u otras formas de coacción que ponen en peligro la propia vida o la de sus familiares. Por ello, a las víctimas les resulta muy difícil expresar y explicar la situación que padecen. Se calcula que en la ciudad de Barcelona el 90% de las mujeres que ejercen la prostitución son inmigrantes, la mayoría víctimas potenciales del tráfico de seres humanos. Muchas de ellas malviven por las calles, carreteras y pisos de toda la ciudad, donde se hace aún más difícil el acceso y la detección de explotación.

A pesar de esta cruda realidad, quiero destacar y agradecer la gran labor que realizan, de manera discreta y tenaz, entidades de Iglesia especializadas en atender a estos colectivos, como es el caso de la congregación de las Hermanas Oblatas del Santísimo Redentor y las Herma-

nas Adoratrices. Hace unos treinta años que estas instituciones atienden a mujeres que viven en contextos de prostitución y/o que son víctimas de trata con fines de explotación sexual.

No es una misión sencilla, pero trabajan por la construcción de espacios de acogida, de protección y de promoción humana que favorezcan la autonomía, la libertad, la realización personal y la integración a nivel social y laboral de estas hermanas nuestras. Trabajan también en la transformación de las estructuras sociales que generan exclusión, injusticia, estigmatización y explotación, realizando acciones de denuncia y de sensibilización sobre su situación.

Queridos hermanos y hermanas, es necesario que esta realidad silenciada nos sacuda y conmueva. Es necesario que, en la medida que podamos, no seamos cómplices de este silencio. Hagamos que las víctimas de cualquier tipo de explotación no vivan más en la oscuridad. Demostremos luz y esperanza.